

Občas

Jana Kirschner

Dnes ráno vstávam zas tak ako vždy,
keď iní ľudia dávno nespia.
Na mokrý chodník ticho padal dážď,
zdá sa, že nečakane prestal.

Deň sa zdá dlhý,
ale ja tuším, že život je krátky,
napriek tomu som celkom pokojná,
vidím jak slnko chytá kvapky...

Občas mám chuť byť tým kým som,
sama sebe svetom sama sebe človekom
a vietor čo mi v duši blúdi,
ma nesúdi, keď ma budí dotykom.

Včera sa vo mne niečo zmenilo,
nič nestáva sa iba tak,
všetko je tak ako to má byť,
niekedy možno naopak.

Cítim sa opäť trochu neisto,
rozhodnúť sa je vždy ťažké,
myšlienky sú zradné,
vtedy mi napadne
a to je koniec tejto básne...